

هه‌موویان راجله‌کین، خه‌والۆبوون، سیمای ترسیکی زۆر به چاوانیانه‌وه دیاربوو، له ترسان ده‌میان ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد، تاسابوون، نه‌یانده‌زانی چیه‌یه، یه‌که‌م جاروو، رانه‌هاتبوون له‌م دره‌نگه‌شه‌وه، هه‌یچ کاتییک ئه‌م شته‌یان له‌من به‌دی نه‌کردبوو، بۆیه‌ وه‌کو چۆله‌که‌ی ناو ئاو ده‌له‌رزین له‌تاو ئازاری ترس هه‌موو به‌ده‌نیان ده‌که‌وته سه‌ماکردن. ته‌نانه‌ت ته‌سبیحات و ره‌جم کردنیان له‌بیرچوو بووه‌وه. وه‌کو په‌یکه‌ر له‌نیو پیخه‌ف ره‌ق بسوونه‌وه، من خۆشم نه‌مده‌زانی ئه‌م کاره‌ بۆچی کرا، به‌ ده‌نگه‌ نووزیکه‌وه بانگی کچه‌که‌ی کرد، توند توند له‌ باوه‌شی گرتبوو، ره‌نگه‌ له‌ ترسان بوویت، چونکه‌ به‌م دره‌نگه‌ کاتی باوه‌شی خۆشه‌ویستی نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ بچووک خۆیان گرمۆله‌ کردبوو له‌گه‌ڵ ته‌واوی لیف و پیخه‌فه‌که‌ تیکه‌ڵ بوون، چاوه‌کانی وه‌کو گۆمی هه‌لقولاو له‌ فرمیسک قه‌تیس مابوون، هه‌رچی ده‌یکرد نه‌یده‌توانی پیلۆوه‌کانی لیکنییت و چاوه‌کانی به‌تال بکاته‌وه.

لیتۆه‌کانی هه‌لده‌په‌رین ده‌بویست شتییک بلیت، به‌لام نه‌یده‌زانی له‌ چیه‌وه ده‌ست پیتیکات، قسه‌کانی له‌بیرچوو بووه‌وه. له‌ ناکاو ئه‌م بیده‌نگیه‌ شکاو ده‌نگییک له‌نیوان سه‌ری کچه‌که‌م و سنگی ئه‌و هاته‌ ده‌ره‌وه.

زۆر به‌ نه‌رمی و غه‌مگینی:

- بابیه... بابیه، ئه‌و گرمه‌یه چی بوو.

- هه‌یچ... هه‌یچ.

- پیاوه‌که به‌م دره‌نگه‌ شه‌وه ئه‌و سعاته‌ت بۆ شکاند،

- رقم لیته‌تی...!!

- له‌چی؟

- له‌ هه‌موو شتییک به‌رپیکی کار بکات.

- به‌م دره‌نگه‌.

- هه‌موو کاتی کاتی شه‌ره، ده‌بی ترپه‌ی دل و چرکه‌ی کاترمییر تیکبدریت.

- ئه‌وه باسی چی ده‌که‌یت؟

- بابیه... بابیه..

- بنوو کچم ئالا ئه‌م گرمه‌یه زه‌ماوه‌ندی بیده‌نگیه‌.

- چی؟! باوکه‌...

- هه‌یچ... .

دوای نیوه‌ی شه‌و، نیوسعاتییک خۆم هه‌لگێرو وه‌رگێر کرد خه‌وم لیته‌که‌وت، گلۆپه‌کان کوژابوونه‌وه، تا ده‌هات ژوره‌که‌ تاریک ده‌بوو، بیده‌نگ و هه‌ست، بۆنی مردوو‌خانه‌ی لی ده‌هات.

چاوم هه‌یچی نه‌ده‌دیت، ته‌نیا ئالاو بووکه‌ شووشه‌که‌ که‌ له‌ باوه‌شی خه‌وتبوو، که‌ چاک ده‌یزانی هه‌رگیز قسه‌ ناکات، به‌لام ده‌مزانی هه‌موو جارێک بۆ له‌ناوبردنی ته‌نیایی خۆی، خۆی قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردو خۆشی وه‌لامی ده‌دایه‌وه، ده‌مییک له‌ جیاتی خۆی خواردنی ده‌خوارد، ده‌میکی تر له‌ جیاتی بووکه‌ شووشه‌که‌.

هۆگری ببوو جیهانی ته‌نیایی پێ شکاندبوو، له‌و باره‌ ده‌روونییه‌ ده‌رچوو بوو، چکه‌چکی سعاتی سه‌رمیژه‌که‌ هه‌راسانی کردبووم، چاوه‌کانم ئه‌بله‌ق ببوون،

بووکه‌ شووشه‌که‌م شکاند

یوسف عوسمان حه‌مه‌د

هه ناسهه له كونه لوتمه وه مشهه دههات، خه وه كهه له لئ تئك چوه، دههه بنووم، به لام نه فره ته سعاته كه بئزاري كر دووم، بروسك ناسا بوو كه شووشه كهه له باوه شه ئالا رفاندو له سعاتي سه رمئزه كهه گرت، شووشه سعاته كهه وردبوو، دهست و قاچی بوو كه شووشه كهه په رين، به لام تاريكايي ژوره كه نه بهه شهت ئالا كاره ساتي بوو كه كهه ببئته. لهو باوه ردها بووم نه گهر بوو كه شووشه كهه نه بووايه، په لي كچه كهه ده گرت و بو سعاته كهه دهه وئته، رقم له چكه چكه.

- چاوه كانهت بو وا زهق و دهه په ريوون، خو شهت نه بوو ئه چي بووه؟ ئهه سعاته چي بكات، پارچه پارچه ت كر دهه موو وه خته كانهت بزكرده ئالوزت كر دهه...

په نهجهه دهسته كانه كر دهه شانوه بو چه ند جار ئك وه كو خه رماشه خسته ناو قزم، سه ره وخواره وهه پئكرده سه رم داگرت، هه مووي درويه دواي چوار سال چاوه رواني درويه... زاني كه وهه بوله بول. ئه وهه ده زاني له گهل جنزه قسه ده كهه، زور به ترس و خاموشي خشيبه ناو پئخه فه كهه خزي كر ده نووستوو، به لام هه ستم كر ده گوئيه كانه و هه موو هه ست و دلي بو چه په كانه من شل كر دووه، بو ئه وهه بزاني ئه نهجام به چي ده گات...

دره دهكات دكتوره كه!! كهه ئه مه زانسته خوئنده وهه. هه موو كه سهه هه له دهكات، ئه وهه وتي راپورتي پشكئنه بهه شپوه بهه. چه تاقئكه ئاگاي له خويه!! بو دووسال هاتو چه كر دهه و مه سه ره ف، شاردنه وهه نه خو شهيبه كهه له خزم و براده ران، پاش ئه هه موو راپورته و پشكئنه، زور به ناساني ده لئته؛ تو هئچ عه بهت نئبه، نه خو شهيبه دهروونئته هه به، هه وئلي ئه وهه بده شه وان زور بهر مه كه ره وه، ئه وهنده له شهت مه كو له ره وه، زور بهه بهه نه.

- دكتور ئهه ده رمان

- پئوسته به هئچ نئبه، ته نئا حه بهي پاراستول به كار بهه نه.

- بو من به مئشك، بهر نه كه مه وه، هه ستم نه بهت، من مندالم نابهت؟! سه ره هئچ عه بهي نئبه... بو ناته واوم، گوئ به شهت نادهه، ئهه دنئبه گه له سه به لاي پزئشك، ئئمه هه موومان تووشه نه خو شهيبه دهرووني بوون، نابهت بهر بهه نه وه، له شهت بكوئنه وه، چونكه سه رمان دئشهت، ئهه بهز مه خو شه به نهجهه خو ته بهرته، دهسته بشكئته، له ياري كر ده سه رت بشكئته به چه ره لاي دكتور ده لئ ئه مه هئچ نئبه، بهرته لئ مه كه ره وه نه خو شهيبه دهروونئبه، هه مان قسه بو نافرتهه دوو گيان، پئاوي كوئرو شهه و گوچه به كار دهه ئئنه، ئه گهر كار وا پروات، هه موومان تووشه شهتئته ده بهن، تو بلئته قسهه دكتور راست بهت؟ ئهه قسهه دا بهك و باوكم و براكانه؟ خزه كانه چيان لئ به كهه؟ بلئمه وه جاخ كوئرم؟ له بهر ئه وهه زور بهر ده كه مه وه زور له شهت ده كوئمه وه... به خوا هه موويان چه قه نه وهه فئتهه بو لئته دهه.

ده لئنه: ماموستا شهت بووه، ئهه شهتئشه نه خو شهيبه دهرووني نئبه؟ ئه وانتهه زور بهر ناكه نه وهه مندالئان زور ده بهت!!، من نازانه زور بهر كر دهه وهه ده رمانه، يان نه خو شهيبه، دكتوره كانه لاي ئئمه دا يانه ئناوه؟ خو گه له جار خئزانه كهه ده لئته؛ له وه تهه ده ست دا وه ته نووسين، زور بهر ده كه بهتته وه، شه وانه پر خه ت زباده بووه ورتنه ده كه بهت و ئاگات له كهس نه ماوه، ئهه نووسئانه تو يان له ئئمه و كاسي كر دووه، به خوا راست دهكات دواي «ئالا» ده ستم كر ده نووسين و زور بهر كر ده وه، دكتور... خه ربه كه ده گه مه قه ناعه ت قسه كهه راست بهت، گه ره كه مئلبه به كانه شه ت نانووسن و شه وان بهر ناكه نه وه، بو به مندالئان زوره.

گه ره كه كانه وه كو شان زه نكه سه زه مندالئان زوره، ره نكه مندالئانه به كتر نه ناسنه وه، ئه وهنده زورن، ئه گهر شه وان بهه دووانئك نه گه رتته وه ئاگادار نئنه، به لام له گه ره كه ئئمه مندال ئه وهنده خو شه وئسته، ئه گه رن و مئردئك بهه مندالئان هه بهت، ئه وا لهه مال بو ئه و مال بهر ناكه وئته و نورهه بو

دهگرن.

به ده دوازده مالدی کیان ههیه، کهچی ههیه کهوه له ده، دوازده رۆژنامه و گۆنار شت دهنوسن و وتارهکان هه لگیترو وهرگیترو دهکهن، ناوهند دهکاته سه رهتاو سه رهتا بۆ کۆتایی و کۆتایی بۆ ناوهند، رسته لهم کۆنه گۆنارو رۆژنامه و شهیهک لهم وشهیهک له گۆناره نۆبیهکان کۆدهکاتهوه... ئەم کاره هیچ بێرکردنهوهی پێویست نییه ئەوهی ئەم نووسه رانهی گه رهکی ئیمه ماندوو دهکات و شهونخوونییان پێ دهکات و شهش حهوت فنجانه قاوه و سێ چوار په رداخی شیروچاو پاکیتییک جگه ره ی سپی دوا ی درهنگی شه و ئەوه هیلایکی دهکات دۆزینهوهی ناو نیشانییک بۆ وتاره که ی و نووسینه که به تی... هه ر نووسه رتییک له م گه ره که ده چیتته لای دکتۆری نه خۆشی نه زۆک، ئەگه ر بزانی شه وانه چ حاله، ده لیت زۆر به دوا ی ناو نیشان مه گه رتی و زۆر بێرکردنه وه بۆ ناو نیشانی وتاره که ت دژی مندال دروست کردنه، به چاریکی ئەوهنده ی گه ران به دوا ی ناو نیشان به دوا ی مندال بگه رتی له نیوه شه ودا ئەوا هه موو سه که کان دووانه دهن، له گه ل ئەمه شدا ئەگه ر بێر نه که ی نه وه بۆ ئەوه ی مندال په یدا بیت، کیشه یه کی تر سه ره له ددهات، کێ دوا ی ئیمه وتارو نووساره کانی ئیمه درێژه پیدات و بیتته میراتگری نووساره کاتمان، نووسه ره نه زۆکه کان زۆر گه رمه وتارو بلایسه نووسین و گه ری لیکۆلینه وه یان نووسی و باسی عه وه له مه و مندالیان کرد، زۆریان هه بوو وتاری وهرده گیترو او له رۆژنامه کانی تر، به ناوی خۆیه وه ده بنووسی که هیچ پێوه ندی به باسه که ی دکتۆر کیشه ی منه وه نه بوو، به لام به مانشیتی گه وره دهنوسران مندال و قیرتا و کردنی ریتگاوبان، مندال و کردنه وه ی نه خۆشخانه یه ک بۆ شیتته کان، مندال و نوێژی باران... به هه موو شیه و جۆر وتاریان نووسی، به لام دادی نه دان هه ر ته نیا مانه وه،... هیه چیان وه کو ئالای کچه که م واقیعی نه بوون. ئەو که زانی باوکی یه ک ده فته ر دهنوسیت و له ناکاو گه مۆله ی دهکات و تووری فری ددهات و دهوروبه ری خۆی هه مووی کاغه زی هه لقرچاوه، هه ر زوو داوا ی بوو که شووشه ی لی کردم بۆ ئەوه ی هاوه لیک و ره فیقییک بۆ خۆی بدۆزیتته وه و ته نیایی پێ له ناو به ریت، کچه که م خیرا بێر ده کاته وه، له که مترین کات، به ر له وه ی من و دایکی هه سته ی پێ بکه ین، خۆی هه ولی دا، ده سته خوشکییک بۆ خۆی په یدا بکات... شه وانه له باوه شی بگرت و قسه ی بۆ بکات و گفترگۆی له گه ل ساز بکات، ئیستا تیگه ی شتم هه رکاتێ من ده منووسی و کاغه زه کانم لول و فری ددها ئەو ده هاته به رامبه رم و بوو که که ی له باوه ش ده گرت و قسه ی له گه ل ده کرد... - ئەها بایه... ئەوه بایه... شه وباش بایه.....

من زۆر به ئاسایی وهرم گرتبوو، به لام کێ نالی ئەو هه سته ی به بێزاری من کردوو، ده یزانی له ناخه وه زۆر نازار ده کی شتم هه ر ئەوهنده ما بوو بلیت؛ باوکه به ئاره زووی خۆی بێر بکه وه ئەوه تا ئیمه دووانین، له تاقانه یی پرگه رم بوو، ئیمه خوشکین ئەوه تا یاری ده که ین بنووسه، بنووسه بێر بکه ره وه، ئیمه دووانین چونکه رووی قسه کانی له من بوو، بوو که شووشه که ی له باوه ش ده گرت و لایه لایه ی بۆ ده کرد رووی له من بوو، به لام ئالا نازانیت ئەم خه ونه شی وه کو ئەوانی باوکی پووچهل کرایه وه، ئەم شه و شه ی رووی داوه له نیوان بوو که شووشه که و سعاته که و تووره یی من، خوشکه که ت به گز سعاتا چوووه وردوخاش بوون، نازانی هه ر تاقانه ما وه ته وه، ده بی ئەمجاره گۆرانی هه ر بۆ خۆی و ته نیایی بلیت... ئەوه ش بێرکردنه وه ی ناویت، چونکه ئەمه شه ری چکه چک و لایه لایه ی ئالا بووه نه ک نه خۆشی ده روونی.

ئه وشه وه چه ند درتی بوو، ناشتنی رووخی ئالا له بوو که شووشه که کاریکی سته مه، له توپه ت کردنی بوو که شووشه که لای هه موومان ئاسانه، به لام شاردنه وه ی رووخییک و هوگر بوونی مندال زۆر زه حمه ته، به من نا کریت، نا کریت، شه ویکی چه ند درنده یه، من بوو که شووشه که م شکاند، من بوو که شووشه که م وردوخاش کردو ئالا به ته نیا به جی هیشتم، ئەمجاره قسه له گه ل کێ دهکات؟! من بوو که که ی رووخی ئالا م شکاند!!

